

Woud ...

Gouden zonnevonken blijven aan de toppen
van de dennen hangen ...

Grijze nevels stijgen op en houden in hun sluier
mij en gans het woud omoangen,
waar teerwitte bloemen in hun broze kelken, de
nachtdauw hebben opgevangen.

Plots, wordt dit mistgordijn gescheurd,
tussen het groen van de sparrebomen
ontwaart ik maan en sterren, als
fonkelend diamant, op zwart fluweel gekomen.

In hun zilveren schijn, laten zij het woud
en de gehele wereld dromen ...